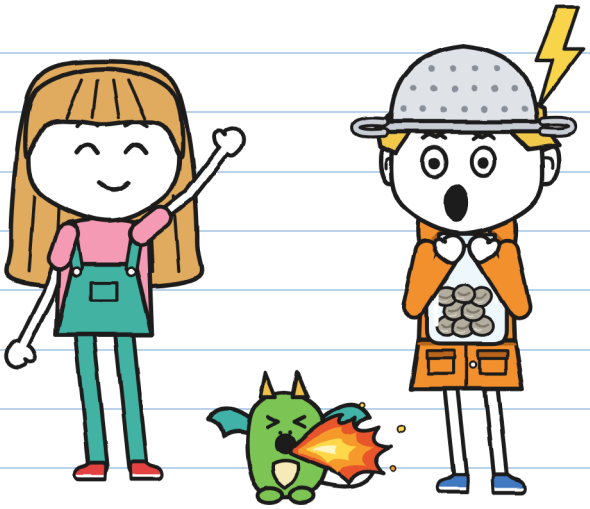
LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2

A nu se deschide înainte de tunet

Lui Eriksson



(caietul lui Guni)

MĂRIME S
Nivel începător · 7+

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2
A nu se deschide înainte de tunet

Text și ilustrații: Lui Eriksson

MĂRIME S · Nivel începător · 7+

Versiunea în limba română: LinguAula

Prima ediție: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Se poate fotocopia liber, pentru clasă și pentru acasă.

A doua carte din serie. Prima: „Pachetul ăsta mușcă”.



LinguAula

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

Niciun tunet n-a fost rănit în timpul scrierii acestei cărți. –].



Și al nimănui altcuiva. –].

Dacă îl găsești, nu-l deschide înainte de tunet.

DOAR ÎN POVESTE

Ștampila asta arată ce se întâmplă doar în poveste: tu să nu faci așa. Dacă ține mai multe pagini, scrie DE AICI și PÂNĂ AICI. Pe o furtună adevărată, ascultă pagina 76. –].

CINE E CINE



Guni. Curier de sâmbătă. Vânător de furtuni (mai mult sau mai puțin). Caietul ăsta e al lui.



Julita. Numără secundele dintre fulger și tunet. Scrie cu verde și semnează J.



Fărâmiță. Dragoniță. Copiază tot ce face Guni. Tot.



Toni. Livrează pentru FULGER, pe bicicletă. În zece minute sau gratis.



Flora. Grădinăreasa de pe strada Canalului nr. 9. Nu semnează pietre.



Vera. Îngrijește dragoni la Casa Dragonilor, lângă casa Florei. Fărâmiță locuiește cu ea.



Mara. Proprietara magazinului Livrări Imposibile. Poartă pălărie de vrăjitoare. Știe mai multe decât spune.

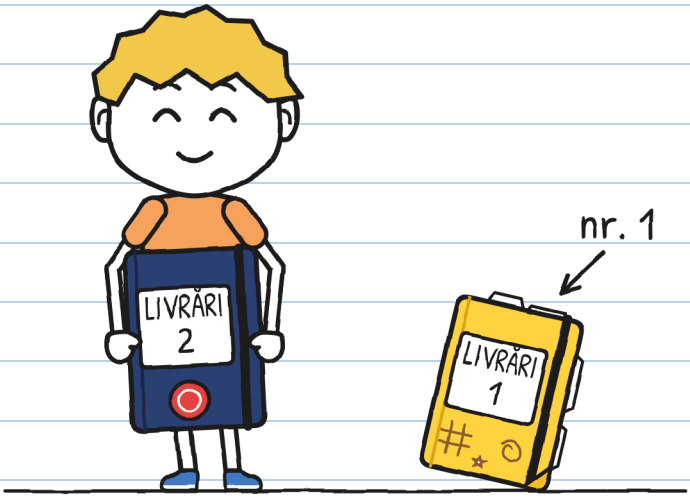


R. Trimite pachetele pe care nimeni nu reușește să le livreze. Nimeni nu-i rostește numele.

CAIET DE LIVRĂRI 2
de Guni

OFICIAL.

„Oficial”: îl citesc eu prima. Oficial. –].



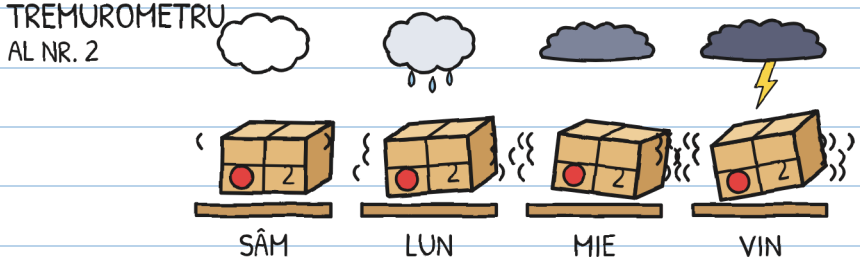
Caietul 1 s-a terminat: e plin. Pe ăsta mi l-a dat Mara, proprietara magazinului. Are ștampila magazinului. Zice că un caiet oficial nu se desenează. Vom vedea.

CAPITOLUL 1

Vânătorul de furtuni

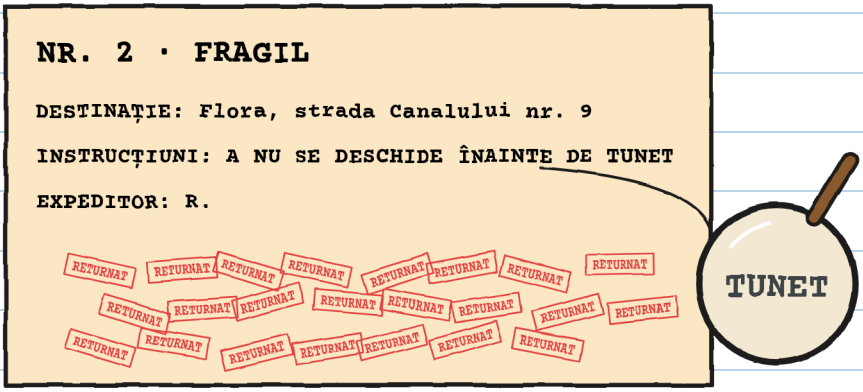
În magazinul Marei e un pachet care tremură. În fiecare zi, un pic mai tare.
Nu mă gândesc să-l ating.
Ultimul livrat de mine și Julita a fost un ou. Acum se numește Fărâmiță, are aripi și copiază tot.

În magazinul de vizavi de casa mea au rămas nouăsprezece pachete returnate. Unul se grăbește tare.



Nu e frică: vine furtuna. Sâmbătă, la șase. Am verificat prognoza de șase ori. —].

Un pachet returnat se întoarce mereu. Cine îl primește trebuie să semneze eticheta cu cerneală care nu se șterge, ca aceea din carioca verde a Julitei. Altfel, în zori zboară pe raftul lui. Pe toate le trimite aceeași persoană: R.



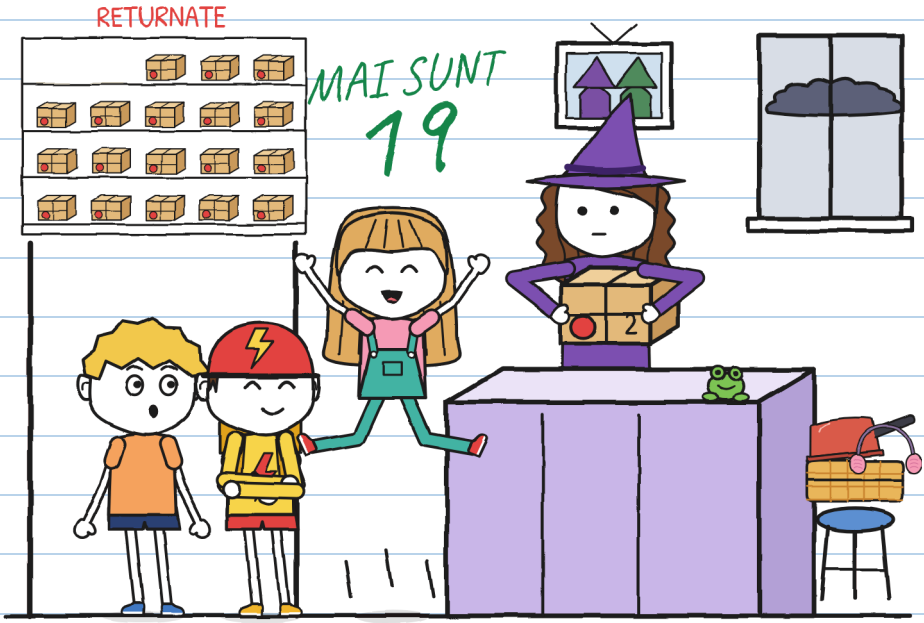
Pachetul nr. 2 avea douăzeci și trei de ștampile RETURNAT.

Douăzeci și trei. Le-am numărat de două ori. —].

— Eu l-am dus de douăzeci și trei de ori — a spus Mara. — Și niciodată pe furtună.

Sâmbătă, la zece, Mara ne aștepta cu pachetul nr. 2. Toni era acolo. Sâmbăta suntem toți trei pedepsiți, pentru că am livrat pachetul nr. 1 fără voie. Ajutăm în magazin.

— Ăsta — a spus Mara — îl livrați voi. Azi după-amiază.



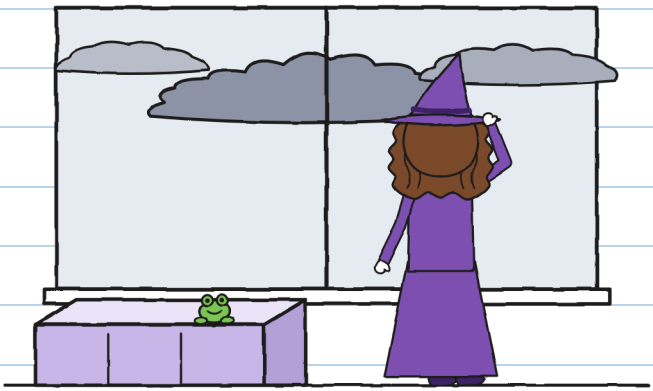
Julita a sărit foarte sus. Aproape a atins afișul MAI SUNT 19.

Mara a pus trei condiții. Le-a numărat pe degete:

1. Plecați la cinci, înainte de furtună. Rămâneți la Flora până trece.
2. Familiile voastre știu deja. Și Flora.
3. Regula de pe etichetă: nu se deschide înainte de tunet. Contează cel de deasupra; cele de departe, nu.

— Dar tu nu vii? — a întrebat Julita.

— Eu am treburi aici — a spus Mara. Și s-a uitat pe vitrină: cerul se făcea cenușiu.



Ce treburi? –J.

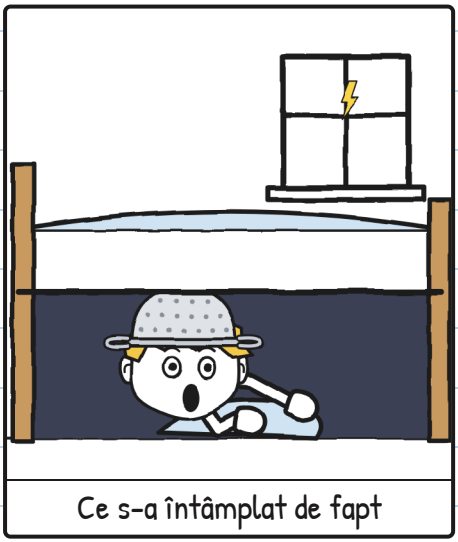
Atunci Julita s-a uitat la mine.
— Îți plac furtunile?

Și am spus ce se spune de obicei când te privește cineva așa:

— Îmi plac enorm. În celălalt cartier eram vânător de furtuni profesionist.



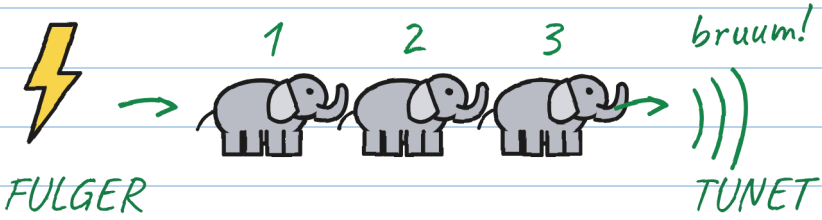
Ce-am spus



Ce s-a întâmplat de fapt

Profesionist de sub pat. —].

Julita m-a învățat să număr furtuni. În caietul meu. Fără să ceară voie, ca de obicei:



un elefant, doi elefanți, trei elefanți...

1 elefant = 1 secundă

3 elefanți = 1 kilometru (aproximativ)

0 elefanți = DEASUPRA!

↖ Asta e tunetul de pe etichetă.
Cele de departe nu deschid pachetul.

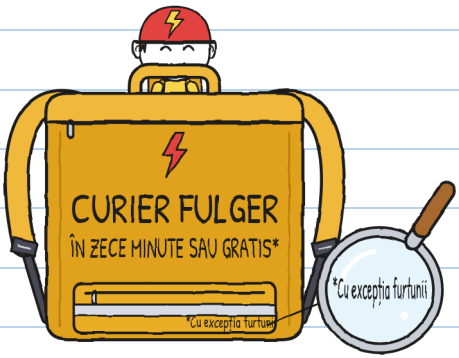
Mai mulți elefanți: fulgerul ăla a căzut mai departe.

Dacă auzi un tunet, chiar și departe: la adăpost!

Ce știi te sperie mai puțin. –].

Nu aveam nevoie: mie îmi plac furtunile. Dar am notat, pentru orice eventualitate.

Toni a citit eticheta peste umărul meu.
— FULGER nu livrează pe furtună.
Ne-a arătat literele mici de pe rucsac.
— Încă nu e furtună — a spus Julita.
Toni a recitit. Despre „încă” nu scria nimic.



Literele mici erau prea mici. —].

Și a venit cu noi.
La cinci am fugit acasă după pelerină.
— Pune-o pe cea portocalie — a spus mama. —
Sigur mergi? Dacă tu, când tună...
— LA REVEDERE, MAMĂ!

„Dacă tu, când tună...” CE? —].

Am trecut Podul Mare. Noaptea îl ridică pentru vapoare. Cerul era tot mai negru. La mijloc, Julita a salutat apa cu mâna. Foarte serioasă. Canalul și ea nu se înțeleg.



Departe s-a luminat cerul. Julita a numărat treizeci de elefanți.

Bruum.

– Fulgerul ăla a căzut la vreo zece kilometri – a spus. – Prognoza anunță furtuna pentru ora șase.

– A tunat! – a spus Toni. – Acum se deschide?

— Ăsta nu deschide pachetul — a spus Julita. —
Cel de pe etichetă sună odată cu fulgerul: zero elefanți. Dar se aude deja: la adăpost!
Am fugit până pe strada Canalului. Eu m-am făcut că nu aud nimic.

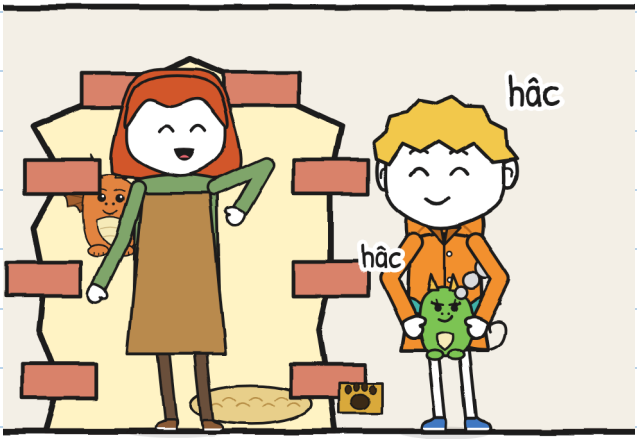
— Ăsta a fost un hâc? — a întrebat Julita.
— Nu — am spus. — Hâc!



Mi se întâmplă de mic, numai la tunete. La fiecare tunet, o mulțime de sughițuri la rând. Unul la trei secunde. Cu furtuna deasupra, nu mă mai opresc. Nu e frică. Corpul meu face asta singur. Fără să mă întrebe.

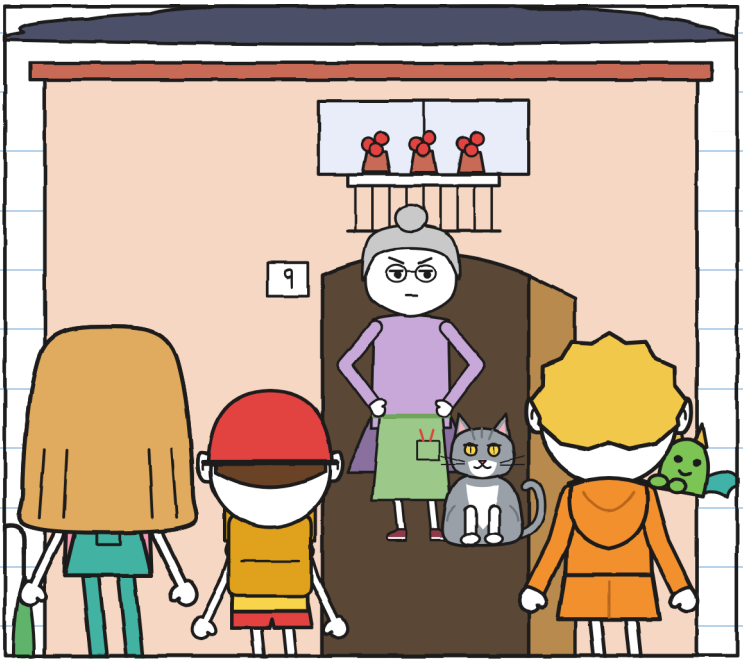
Se numește frică. —].

Vera ne aștepta la ușa ei, cu Fărâmiță în brațe. Sâmbăta, Fărâmiță se plimbă cu mine.
— Azi, doar până la Flora: e prima ei furtună — a spus Vera, și mi-a dat-o. — Îți copiază tot, Guni. Chiar și ce simți. Dacă se sperie, nu o trage: se agață. Când trece furtuna, trei lovituri în zid și vin.
— Eu nu simt nimic — am spus. — Mie îmi plac furtunile.



Departe, a tunat. Eu am făcut hâc. Fărâmiță a făcut hâc. I-a ieșit fum pe nas.
— Înăuntru, imediat! — a spus Vera.

Casa Florei e cea cu mușcate. Acum două sâmbete, ea ne privea de pe balconul acela. Noi căutam ușa Casei Dragonilor. Seamănă cu un zid.



Flora a deschis ușa. N-am avut timp nici să batem. S-a uitat la cutie. S-a uitat la cer. S-a uitat la Fărâmiță.

— Dragonița Verei. Să nu-mi ardă ferigile — a spus. — Intrați, că vine ploaia. Vă avertizez: eu nu semnez pietre.

O POVESTE, ȘASE MĂRIMI

Sunt șase mărimi, de la 3 la 16 ani, și peste 20 de limbi. XXS, XS, S, M și L au aceleași pagini și aceleași desene. XL este un roman. Se schimbă doar felul în care e spusă povestea.

MĂRIME XXS · PRE-A1
JULITA PRINDE SĂMÂNȚA NUMĂRUL ȘAPTE.

MĂRIME XS · A1
Mai rămăsese o sămânță pe podea. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME S · A2
Alt fulger: pe podea mai rămăsese doar o sămânță. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME M · B1
La fulgerul următor mai rămăsese doar o sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME L · B2
Când a fulgerat din nou, pe podea mai rămăsese o singură sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME XL · B2-C1
Roman ilustrat · 13+

Nivelurile CECRL sunt orientative.

Fiecare în mărimea lui. Aceeași furtună. —J.

PENTRU FAMILII ȘI PROFESORI

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com